

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อตกแต่งประดับประดาลูกด้วยเครื่องประดับที่ดีที่สุด ซึ่งหมายถึงความบริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดใหม่?

คำตอบ: 1. พร้อมกันกับการจดจำพ่อ พวกเขาคิดจำครูและสัทกูรูด้วย พวกเขาคิดจำทั้งสาม ไม่ใช่ว่าพวกเขาคิดจำพ่อและลืมครู เพียงเมื่อพวกเขาคิดจำทั้งสามที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะได้ นั่นคือเล่นบทบาทของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น 2. พวกเขาไม่เคยพ่ายแพ้ต่อพายุของมายา

โอม ชานติ ก่อนอื่นใดพ่อถามลูกๆ : ลูกไม่ได้ลืมว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ครูและสัทกูรูใช่ไหม? บาบาคิดว่าไม่ใช่ลูกทุกคนกำลังนั่งที่นี้ด้วยสำนึกนี้ อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นหน้าที่ของพ่อที่จะอธิบายแก่ลูก นี่คือการที่หมายถึงการจดจำท่านด้วยความเข้าใจ: บาบาของเราคือพ่อและครูที่ไม่มีขีดจำกัด และอย่างแน่นอนที่ท่านคือสัทกูรู, ผู้เดียวที่จะพาพวกเราลูกๆ กลับไปกับท่าน พ่อได้มาที่นี้เพื่อตกแต่งประดับประดาลูกด้วยความบริสุทธิ์ และให้สมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดแก่ลูกด้วย ท่านได้ให้สมบัติของโลกใหม่แก่ลูกที่ลูกนั้นต้องไปสู่ที่นั่น ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนก็ทำความผิดพลาดของการลืมสิ่งนี้ และดังนั้นความสุขที่สมบูรณ์ที่พวกเขาควรจะสัมผัสถึงลดลง ลูกจะไม่เคยได้พบพ่อเช่นนี้ที่ได้อื่น ลูกรู้ว่าจะแน่นอนที่ลูกคือลูกๆ ของبابาและท่านกำลังสอนลูก เหตุนี้เองท่านจึงเป็นครูด้วย การศึกษาของลูกนี้สำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในโลกที่เป็นเช่นปีศาจ, ดินแดนของคณิสร์ ถึงแม้ว่าบางคนนั้นจะได้รับนิมิต ก็ไม่ใช่ว่าด้วยนิมิตนั้นที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะหรือเข้าไปสู่ราชวงศ์ของกฤษณะได้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาคิดจำพ่อ ครูและสัทกูรูทั้งสามที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ที่นั่น บาบากล่าวสิ่งนี้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณตอบว่า: ใช่ บาบา! บาบา ท่านกำลังบอกสิ่งที่จะแก่พวกเรา ท่านเป็นพ่อและเป็นครูที่สอนพวกเราด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก การศึกษาทางโลกนั้นก็สอนโดยดวงวิญญาณ โดยผ่านร่างกายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามทั้งดวงวิญญาณและร่างนั้นไม่บริสุทธิ์ ผู้คนในโลกก็ไม่รู้ว่าพวกเขา คือผู้อาศัยของนรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปสู่บ้านของลูก นี่ไม่ใช่บ้านของลูก นี่คือบ้านต่างแดนของราวัน ในดินแดนของลูกมีความสุขที่ล้นเหลือ พรรคชาตินิยมในประเทศอินเดียนั้นก็ไม่ได้คิดว่าพวกเขาอยู่ในต่างแดน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของมุสลิมและแล้วก็อาณาจักรของคริสเตียน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง ก่อนหน้านั้นลูกเคยคิดว่าอาณาจักรของราวันเป็นอาณาจักรของลูก ลูกลืมว่าในตอนเริ่มต้นลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของราม (ของพระเจ้า) และแล้วขณะที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกได้เข้าไปสู่อาณาจักรของความทุกข์ของราวัน มีเพียงความทุกข์เท่านั้นเมื่อลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะปรากฏขึ้นอยู่ในลูก ลูกนั้นได้จดจำพ่อ แต่อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำทั้งสาม อย่างแน่นอนที่เพียงมนุษย์เท่านั้นจะสามารถรับความรู้นี้ สัตว์จะไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าในยุคทอง ไม่ได้มีการศึกษาใดๆ ที่จะเป็นกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ พ่อกำลังเติมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้แก่ลูกที่นี้ แต่ไม่ใช่ลูกทุกคนจะกลายเป็นราชา ถึงแม้ว่ามีธุรกิจที่นั่นด้วย ลูกนั้นก็ยังมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ไม่มีกฎของการสูญเสียใด ที่นั่น ไม่ได้มีการรูดปล้นหรือการทุบตี ฯลฯ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลานั้นลูกๆ จดจำว่าลูกเคยอยู่ในสวรรค์และขณะที่กำลังกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกก็ได้ลงมา พ่อบอกเรื่องราวแก่ลูกๆ มายาทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดพ่ายแพ้ พ่ออธิบายว่ามีพายุที่ใหญ่หลวงของมายา มายาพยายามจะทำให้ผู้คนมากมายพ่ายแพ้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะได้เห็นและได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างมากมาย หากพ่อมีรูปถ่ายของทุกคน ท่านก็จะแสดงให้เห็นความอัศจรรย์ของผู้ที่ได้มาเป็นเวลาหลายวันว่าพวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นของพ่ออย่างไร และแล้วมายาก็ได้กลืนพวกเขาไปอย่างไร พวกเขาได้ตายและไปสู่ด้านของมายา ที่นี้เมื่อใครบางคนตายทางร่างกาย เขาก็จะใช้ชาติเกิดหนึ่งในโลกนี้ เมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกก็จะไปและอยู่กับبابาในบ้านที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีبابา มามา และลูกๆ นี่คือการที่ประกอบขึ้นเป็นครอบครัว ในอาณาเขตสูงสุดก็มีเพียงพ่อและพี่น้องเพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ที่นี้มีพ่อ พี่น้องหญิงชาย ภายหลังจากนั้นเมื่อการขยายตัวเกิดขึ้นและมีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น มีลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ ลูกเป็นของประชาธิปไตยาบราห์มา และดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย เมื่อลูกจดจำชีพาบา ลูกคือพี่น้องเพศชาย ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก ลูกๆ มากมายก็ลืมสิ่งต่างๆ ที่พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก หน้าที่ของพ่อคือวางลูกไว้บนศีรษะของพ่อ (ทำให้ลูกๆ ของท่านสูงยิ่งกว่าตัวท่านเอง) เหตุนี้เอง ท่านจึงเฝ้าแต่พูดนมัสต์กับลูก ท่านอธิบายความหมายนั้นด้วยเช่นกัน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาของหนทางบักตีก็ไม่สามารถจะชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกได้ พวกเขาเฝ้าแต่เพ่งเพียรที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ พวกเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ราชาโยคะเป็นไปสำหรับหนทางของการครองเรือน ในบักตีได้มีการแสดงประชาธิปไตย

ราห์มาว่ามีสี่มือ นั่นก็เป็นการชี้ให้เห็นด้วยว่าหนทางนี้เป็นหนทางของการครองเรือน พ่อได้นำผู้มาเลี้ยงดู ดังนั้น ชื่อบราห์มาและ สรัสวตีจึงได้ให้ไว้ เพียงแต่มองดูสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร! ผู้คนก็ได้ไปถึงอายุของการปลดเกษียณของเขาเมื่ออายุ 60 ปี และได้มีภรรยา พ่อได้เข้ามาในฉันเมื่อเขามีอายุ 60 และได้กลายเป็นพ่อ ครูและภรรยา ทุกวันนี้ประเพณีนั้นก็ได้แย่ง ได้มีการทำให้ แม้กระทั่งเด็กเล็ก ๆ ก็มีภรรยา นี่คือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ได้กลายเป็นพ่อ ครูและภรรยาของลูก ๆ ดวงวิญญาณ โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นก็ เรียกว่าเป็นโลกของดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่พูดว่าโลกนั้นไม่ได้คงอยู่ นั่นเรียกว่าเป็นอาณาเขตแห่งความสงบที่ซึ่งดวง วิญญาณอาศัยอยู่ หากพวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีรูป นาม หรือช่วงระยะเวลาแล้วลูก ๆ ของท่านนั้นจะมาจากที่ใด? เวลานี้ลูก ๆ เข้าใจว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าร่อยอย่างไร ประวัติศาสตร์นั้นเป็นของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่และภูมิศาสตร์ นั้นก็เป็นของสิ่งที่ไม่มีชีวิต ลูก ๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้เคยปกครองอาณาจักรของลูกเป็นเวลายาวนานเพียงไร ประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องราวนั้นได้รับการจดจำ ภูมิศาสตร์เป็นเรื่องของประเทศหนึ่ง ๆ เป็นผู้มีชีวิตที่ปกครองอาณาจักร สิ่งที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถ ปกครอง ประวัติศาสตร์บอกถึงอาณาจักรของใคร คงอยู่เป็นเวลานานเพียงไร และตั้งแต่เมื่อไรถึงเมื่อไรที่ชาวคริสเตียนปกครอง บารัต ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ พวกเขาพูดว่ายุคทองนั้นเคยอยู่มาหลายแสนปีมาแล้ว แต่ไม่มีใครใน บรรดาพวกเขาเห็นว่าใครที่เคยปกครองในเวลาต่อมาหรือพวกเขาได้ปกครองเป็นเวลายาวนานเพียงไร สิ่งนี้เรียกว่าประวัติศาสตร์ ดวงวิญญาณนั้นมีชีวิตและร่างกายนั้นไม่มีชีวิต การละเล่นทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับผู้มีชีวิตและไม่มีชีวิตชาติเกิดของมนุษย์นั้นก็ กล่าวได้ว่าเป็นชาติเกิดที่สูงส่งที่สุด มีการทำสำมะโนประชากร แต่ไม่มีใครสามารถที่จะนับได้ว่ามีสัตว์อยู่มากมายเพียงไร การละเล่นทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับลูก ลูกคือผู้ที่รับฟังประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ พ่อเข้ามาในฉันและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก สิ่งนี้ เรียกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เคยเป็นเพราะลูกไม่ได้มีความรู้ที่ลูกนั้นได้กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างยั้ง! หาก มนุษย์ไม่รู้จักรัฐศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก มนุษย์เช่นนั้นจะมีประโยชน์ใด? เวลานี้ลูกกำลังรับฟังประวัติศาสตร์และ ภูมิศาสตร์ของโลกจากพ่อ การศึกษานี้ดีมาก ใครกำลังสอนสิ่งนี้? พ่อ เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ สูงสุด สถานภาพที่สูงที่สุดเป็นของลักษมีและนารายณ์ และผู้ที่อยู่กับพวกเขาในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีนักกฎหมาย ฯลฯ ที่นั่นผู้คนศึกษา ศิลปะเท่านั้น หากพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ทักษะที่หลากหลาย พวกเขาจะสร้างอาคาร ฯลฯ ได้อย่างไร? พวกเขาได้สอนทักษะแก่กัน และกัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะก่อสร้างอาคารมากมายเหล่านั้น ฯลฯ? อาคารเหล่านั้นจะไม่ได้มีการสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติ ความลับ เหล่านี้ทั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกเข้าใจว่าความจริงนี้แผ่แต่หมุนไป ลูก เคยปกครองมาเป็นระยะเวลายาวนานเท่านั้นและแล้วลูกก็ได้เข้าไปสู่อาณาจักรของราวัน ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ว่าพวกเขาอยู่ใน อาณาจักรของราวัน พวกเขาพูดว่า: บาบ่าได้โปรดปลดปล่อยพวกเราจากอาณาจักรของราวันเถิด พรรคคองเกรสก็ได้ปลดปล่อย พวกเขาเองจากการปกครองของชาวคริสเตียน เวลานี้พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราเถิด! ลูกจดจำ ทั้งหมดนี้ไหม? ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงพูดเช่นนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของราวันนั้นครอบคลุมทั้งโลก ทุกคนพูดว่า พวกเขาต้องการอาณาจักรของราม แต่ใครจะปลดปล่อยพวกเขา? พวกเขาคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อจะปลดปล่อยพวกเขา กลายเป็น ผู้ชี้นำทางให้กับพวกเขา และพาพวกเขากลับไปกับท่าน ผู้คนของบารัตไม่ได้มีปัญหาเท่าที่นั่น! พวกเขานั้นหาโมประธานอย่าง สมบูรณ์ ผู้คนเหล่านั้น (คริสเตียน) ก็ไม่ได้รับความทุกข์มากเท่า และไม่ได้รับความสุขมากเท่ากับผู้คนของบารัต ผู้คนของบารัตได้ กลายเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุด และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขที่สุดด้วยเช่นกัน มีปัญหานี้ ในเวลานี้มีความสุขทุกอย่าง มากมาย! ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาที่จดจำพระเจ้าและพูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ผู้ปลดปล่อย! หัวใจของลูกเองก็พูดด้วย เช่นกันว่า: บาบ่า ได้โปรดมาและขจัดความทุกข์ของเราและพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเถิด! พวกเขาพูดว่า: พาพวกเรา ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบเถิด! ลูกพูดว่า: พาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเถิด! เวลานี้พ่อได้ มาแล้ว ลูกควรจะมีสุขอย่างยิ่ง มีความหวานหอมอย่างมากในหนทางของบัตติ มีสัจจะที่นั่นมากเท่ากับหยิบหนึ่งของเกลือ ในถุงแบ่ง พวกเขามีเมลาของเทพเจ้าชานติกา (เทพเจ้าสัปรเหอ) ในเวลานี้เหตุใดจึงมีเมลาสำหรับสัปรเหอเล่า? ใครที่เรียกว่าเป็น สัปรเหอ? บาบ่าได้กล่าวแล้วว่าเป็นผู้ที่มาจากที่นั่น ผู้ที่ได้ถือกำเนิดเป็นสัปรเหอที่นั่น พวกเขาอยู่ที่นั่น พวกเขาได้รับประทานและดื่มที่นั่น พวกเขาให้บางสิ่งแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ให้ทุกสิ่งที่พวกเราได้ให้ไว้คืนมาแก่เรา พวกเราไม่ได้เชื่อสิ่งนี้และมีความสงสัย ดวงวิญญาณ เหล่านั้นจะกลายเป็นอะไรหากพวกเขามีความสงสัย? มีชุมนุมสำหรับชานติกาเหล่านั้น อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ไปสู่ยุคทอง หาก พวกเขาแม้กระทั่งได้กลายเป็นผู้ช่วยเป็นบางเวลา พวกเขาก็สามารถไปสู่สวรรค์ ผู้ทำบัตติเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเหล่านั้น ไม่มีใครใน บรรดาพวกเขาที่มีความรู้ ผู้คนนั้นก็หาเงินทองอย่างมากมาจากกิตติที่มีรูปภาพ ทุกวันนี้ทุกคนรักรูปภาพ พวกเขาพิจารณาว่านั่น

คือศิลปะ มนุษย์นั้นจะรู้อย่างไรว่าภาพของเหล่าเทพควรเป็นเช่นไร? ลูกนั้นคือชั้นหนึ่งแต่ดั้งเดิม และแล้วลูกได้กลายเป็นอะไร? ไม่มีใครนั้นตาบอดหรือมีตาเดียวที่นั่น เหล่าเทพนั้นมีความงามตามธรรมชาติ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น พ่ออธิบายทุกสิ่ง และก็ยังคงพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อ ครู และสัทกูรู จดจำท่านในทั้งสามรูปแล้วลูกจะได้รับมรดกทั้งสาม ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะไม่สามารถจดจำท่านในทั้งสามรูปได้ และแล้วพวกเขาก็จะเข้าไปสู่การหลุดพ้น บาบาก็พูดแล้วว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงเพื่อนมิต ในขณะประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดเป็นของที่นี่ ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นได้คงอยู่มายาวนานเพียงไร เวลานี้พ่อได้บอกลูกๆ และดังนั้นลูกสามารถบอกใครอื่นได้ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ที่สูงที่สุด พ่อทางโลกนั้นไม่เคยเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดหรือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงที่สุด และท่านก็เรียกว่าเป็นพระเจ้า ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้และดังนั้นท่านจึงสอนความรู้แก่ลูก ความรู้ของพระเจ้านี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ความรู้นั้นก็เป็นความรู้ของระดับที่สูงส่ง ระดับปานกลางและระดับต่ำด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นการศึกษาเล่าเรียนก็สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วย สถานภาพนั้นก็สูงด้วย ลูกมาอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมด แต่ลูกต้องรบราในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หากลูกพ่ายแพ้ในสิ่งนี้ ลูกก็พ่ายแพ้ในความรู้ด้วยเช่นกัน หากลูกพ่ายแพ้และวิ่งหนีไปจากที่นี่ ลูกก็ไถ่หนีไปจากความรู้ด้วย และแล้วลูกก็ไม่เพียงแต่กลายเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็น แต่ลูกได้กลับมาเล่าร้ายยิ่งไปกว่านั้น สำนักที่เป็นร่างของลูกนั้นได้เปิดเผยให้กับบาบาค้นพบพฤติกรรมของลูกในไม่ช้า มีลูกประจำของบราห์มินด้วยเช่นกัน แต่ผู้คนมากมายก็ไม่รู้ว่าพวกเขาจะสามารถนั่งที่นี้ตามลำดับกันไปได้อย่างไร มีสำนักที่เป็นร่าง ผู้ที่มีศรัทธาจะมีประสบการณ์ของความสุขมากมายอย่างแน่นอน ใครมีศรัทธาว่าเมื่อลูกจากร่างของลูกแล้วลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย? (ทุกคนยกมือของตน) ลูกๆ นั้นก็มีความสุขอย่างมากมาย! เพราะเมื่อลูกทั้งหมดมีศรัทธาในนี้ ลูกก็ควรจะมีคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดด้วยเช่นกัน การมีศรัทธาใน สติปัญญาคือการเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ และนั่นก็หมายถึงการกลายเป็นจักรพรรดิด้วย วันนั้นจะมาถึงเมื่อชาวต่างชาติส่วนมากจะมาที่ภูเขาอาบู และจะหยุดไปยังสถานที่การจาริกแสวงบุญอื่นๆ ทั้งหมด พวกเขาต้องการที่จะศึกษาราชายะโคของบาร์ต ใครได้สร้างดินแดนสุชาวดีนั้น? ได้มีการทำความเพียรพยายามและหากสิ่งนั้นได้เคยเกิดขึ้นในวงจรรที่แล้ว อย่างแน่นอนที่จะมีการสร้างพิพิธภัณฑสถาน ลูกต้องอธิบายว่าลูกต้องการที่จะตั้งนิทรรศการที่ถาวรเช่นนั้น ดังนั้นจงถามว่าลูกสามารถที่จะเช่าอาคารเป็นเวลา 4-5 ปีได้หรือไม่ ลูกกำลังรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ด้วยสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงรักษานึกเสมอว่าพ่อตัวท่านเองกำลังตกแต่งประดับประดาลูก ท่านกำลังให้สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่, ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ
2. ในการที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ จงทำให้สติปัญญาของลูกสวามีภักดีและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้มีวันคิดถึงการนำสิ่งที่ลูกให้ไปแล้วกลับคืน อย่าได้มีความสงสัยในสติปัญญาของลูก และเหตุนี้เองจึงสูญเสียสถานภาพของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกผู้ที่รู้ถึงความสำคัญของยุคแห่งการบรรจบพบกัน จึงมีความใส่ใจเป็นพิเศษต่อทุกขณะ ที่มีทุกการกระทำ เฝ้าแต่เก็บพรนี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ “ฉันคือนักแสดงเอก” และทุกการกระทำของลูกจะมีความพิเศษ และทุกวินาที ทุกขณะ และความคิดของลูกจะสูงส่ง ลูกไม่สามารถพูดว่า เพียง 5 นาทีเท่านั้นเองที่ลูกได้มีการกระทำที่ธรรมดา แม้ห้านาทีของยุคแห่งการบรรจบพบกันมีความสำคัญอย่างมาก 5 นาทีในเวลานี้แม้มากกว่า 5 ปีในเวลานั้น ดังนั้น จงมีความใส่ใจในทุกขณะ ถ้าลูกต้องการที่จะได้รับโชคแห่งอาณาจักรสำหรับเวลาทั้งหมด ลูกต้องมีความใส่ใจตลอดเวลา

คติพจน์: งานทุกงานเป็นไปได้สำหรับผู้ที่มีพลังของความมุ่งมั่นในความคิดของพวกเขา

*** โอม ชานติ ***